

Krajský soud v Praze

nám. Kinských 234/5
150 75 Praha 5

Sp. zn.: **36 C 85/2011**

Žalobci:

- 1. Helena Vondráčková**, nar. 24. 6. 1947
Sportovní 122, 252 03 Řitka
- 2. Martin Michal**, nar. 1. 4. 1959
Sportovní 122, 252 03 Řitka
- 3. Michaela Kocourková**, nar. 8. 3. 1985
Kafkova 608/20, 160 00 Praha 6
- 4. Agentura MM Praha, s. r. o.**, IČ: 27145123
Sportovní 122, 252 03 Řitka
- 5. Mgr. Jana Gavlasová**, nar. 6. 12. 1970
Západní 449, 253 01 Hostivice-Chýně

Žalovaný:

Jan Šinágl, nar. 9. 12. 1952
Bratří Nejedlých 335, 267 35 Žebrák, DS: qqufvh3

Zastoupen:

JUDr. Petrem Kočím, Ph.D., advokátem
Opletalova 1535/4, 110 00 Praha 1, DS: cp7kgk3

Vyjádření

**žalovaného k odvolání žalobců proti rozsudku Krajského soudu
v Praze ze dne 15. 4. 2013, č. j. 36 C 85/2011-159,**
ve smyslu ustanovení § 123 občanského soudního řádu (dále jen „OSŘ“)

Elektronicky
Bez příloh

I.

[1] Žalovanému byl prostřednictvím jeho právního zástupce doručen stejnopis odvolání žalobců proti výrokům I, II, III, VI, VII, VIII, IX, X, XI, XII a XIII nadepsaného rozsudku. K němu pokládá žalovaný za potřebné předložit soudu toto stručné **vyjádření**.

II.

[2] Druhý žalobce brojí, *inter alia*, proti vyhovujícímu výroku II napadeného rozsudku, a to z důvodu, že soud I. stupně neuložil žalovanému povinnost zveřejnit omluvu v žalobcem požadované typografické úpravě, aniž by rozhodl, že žalobu v této části zamítá. Tato výtka je důvodná a bylo by na místě, aby odvolací soud napadený rozsudek změnil v tom smyslu, že žalobu v předmětné části zamítne, neboť žalobní petit určující nejen znění a umístění omluvy, ale i její grafickou (typografickou) úpravu je třeba hodnotit jako nepřiměřený a nadměrný.

[3] Žalovaný výrok II nenapadl odvoláním a požadovanou omluvu ve stanovené pariční lhůtě zveřejnil¹, přičemž této omluvě se dostalo dostatečné prominence jak způsobem uveřejnění, tak úpravou, jež odpovídá standardnímu článku na žalobcových stránkách, včetně provedení nadpisu, odkazu na článek a jeho archivace. Nelze pochybovat o tom, že se s omluvou seznámili nebo mohli seznámit všichni pravidelní čtenáři žalobcových stránek www.sinagl.cz a bylo by nadbytečné povinnost jejího zveřejnění jakkoli dále modifikovat.

[4] V tomto bodě je tedy odvolání žalobců důvodné v tom smyslu, že o části žalobního návrhu nebylo napadeným rozsudkem rozhodnuto.

III.

[5] Odvolatelé vytýkají soudu I. stupně, že neprovedl některé jimi navrhované důkazy. Napadený rozsudek však dostatečně podrobně vysvětluje, proč soud tímto způsobem rozhodl: valná většina důkazních návrhů předložených žalobci byla *prima facie* nadbytečná a nemohla přinést ničeho, co by mohlo skutková zjištění a právní závěry, které soud I. stupně učinil, jakkoli změnit.

[6] Totéž platí i pro výslech svědka Vondráčka, jehož hodnověrnost žalobci napadají. Nelze než podotknout, že skutečnosti vyplývající z jeho výpovědi byly pouze jedním „střípkem v mosaice“ skutkových zjištění, na nichž napadený rozsudek spočívá. Soud postupoval v rámci přípustné soudcovské diskrece a v souladu se zásadou *de minimis non curat praetor*, jestliže se řadou námitek žalobců proti publikační činnosti žalovaného odmítl zabývat.

IV.

[7] Na místě je však změnit napadený rozsudek v nákladovém výroku XIII. Ten vychází z mezitím Ústavním soudem zrušené vyhlášky č. 484/2000 Sb., a s ohledem na to, že Ústavní

1 na <http://www.sinagl.cz/domaci-zpravodajstvi/3329-dulezity-clanek.html>

soud vyslovil nesoulad tohoto předpisu s ústavním pořádkem, nelze vyhlášku aplikovat ani v rozhodované věci.

V.

[8] Z těchto důvodů žalovaný navrhuje, aby odvolací soud napadený rozsudek změnil v rozsahu doplnění zamítavého výroku ohledně formy požadované omluvy a v nákladovém výroku, aby ho ve zbytku potvrdil, a aby rozhodl ve prospěch žalovaného o nákladech odvolacího řízení.

V Praze dne 14. října 2013

Jan Šinágl